

BEWOGEN WOORDEN

de gekruisigde Jezus spreekt je aan

Bijeenkomsten in de Stille Week 2010

BEWOGEN WOORDEN **de gekruisigde Jezus spreekt je aan**

Verspreid over de evangeliën vinden we de laatste woorden die Jezus gesproken heeft aan het kruis op de heuvel Golgota. Als je ze bij elkaar hebt gesprokkeld krijg je deze volgorde:

- 1 – *"Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen."*
(Lucas 23:34)
- 2 – *"Ik verzeker je: nog vandaag zul je met Mij in het paradijs zijn."*
(Lucas 23:43)
- 3 – *"Dat is uw zoon ... Dat is je moeder."* (Johannes 19:26-27)
- 4 – *"Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?"* (Matteüs 27:46)
- 5 – *"Ik heb dorst."* (Johannes 19:28)
- 6 – *"Het is volbracht!"* (Johannes 19:30)
- 7 – *"Vader, in uw handen leg Ik mijn geest."* (Lucas 23:46)

Het zijn bewogen woorden die Jezus vanaf het kruis spreekt. Tot op het kruis blijft Hij bewogen met mensen, waarvoor Hij zijn leven geeft. Daarom zijn het woorden die ook ons vandaag nog aanspreken.

In de meditatie die ik voor deze samenkomsten schreef heb ik geprobeerd het geheim te ontdekken waarom de gekruisigde Jezus ons juist met deze zeven woorden aanspreekt.

Zeven is in de Bijbel een bijzonder getal. Het getal van de volmaaktheid. Vier is het getal van de aarde (denk aan de vier windstreken); drie is het getal van de hemel (God drie-enig). Daarom komen we 3+4 en 3x4 zo vaak in de Bijbel tegen. Het getal van de hemel en het getal van de aarde zetten ons stil bij God, drie-enig die hemel en aarde heeft geschapen. Het kruis op Golgota is de ultieme plaats waar aarde en hemel samenkomen. De gekruisigde Jezus is degene die beide verbindt.

Het is goed om ieder jaar een week van bezinning te vieren, waarin we dagelijks als volgelingen van Jezus, zijn lijden, sterven en opstanding uit de doden gedenken.

Namens de voorbereidingscommissie 2010,
ds. Jan K.C. Kronenberg.

Kaarsen doven

Elke dag doven we één van de adventskaarsen die we in de weken voor de viering van het Kerstfeest hebben aangestoken.

De kaarsen symboliseren het licht dat in de wereld is gekomen met de komst van de Zoon van God naar deze aarde.

Zijn licht doorbreekt de duisternis van de wereld.

Nu, in deze Stille Week, wordt het steeds donkerder rondom Hem.

De duisternis lijkt het weer te gaan winnen van het licht.

Als Jezus sterft op Goede Vrijdag is het helemaal donker geworden.

Daarom doven we op deze dag de grote kaars.

Maar op Paasmorgen, de dag van de opstanding uit de dood, straalt voor ons opnieuw zijn licht.

Kijkmoment

Jellie Bergsma-Wielinga (Leeuwarden) maakte bij de kruiswoorden en Pasen acht tekeningen op geschept papier met oost-indische inkt en pastelkrijt. De tekeningen en een korte toelichting zijn in dit programmaboekje opgenomen.

*"Vader, vergeef hun,
want ze weten niet wat ze doen."*

- **Bijbellezing:** Lucas 23:26-38

- **Kijkmoment**

Vader,
een woord tot vloek
genomen.

De mens,
tot onmogelijkheid
gekomen.

Dit gat,
oorzaak van zijn lijden.

Schuld,
van de Heilige gescheiden.

Het goddelijke,
woord vol erbarmen.

Vergiffenis,
ons mensen in liefde
omarmen.

*"Ik verzeker je: nog vandaag
zul je met mij in het paradijs zijn."*

- Begroeting

- Samenzang: Psalm 73: 10 en 11

Wie heb ik in de hemel hoog
behalve U? Wat zou mij oog
op aarde naast U ooit begeren?
U kan ik immers nooit ontberen!
Bezwijkt mijn vlees en hart in nood,
U blijft mijn rots, zelfs tot de dood.
Niets is er wat mij van U scheidt,
mijn erfdeel tot in eeuwigheid.

Wie ver van U geweken is,
komt eenmaal om in duisternis.
Hun zal in 't oordeel niets meer baten,
die trouweloos uw dienst verlaten.
Maar dit is mijn gelukkig lot:
te mogen schuilen bij mijn God.
Ik bouw op Hem geheel en al,
de HEER, wiens werk ik roemen zal.

- Bijbellezing: Lucas 23: 33-43

Aangekomen bij de plek die de Schedelplaats heet, werd hij gekruisigd, samen met de twee misdadigers, de een rechts van hem, de ander links.

Jezus zei: 'Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.'
De soldaten verdeelden zijn kleren onder elkaar door erom te dobbelen.

*Het volk stond toe te kijken. De leiders hoonden hem en zeiden:
'Anderen heeft hij gered; laat hij nu zichzelf redden als hij de messias van God is, zijn uitverkorene!'*

Ook de soldaten dreven de spot met hem, ze gingen voor hem staan en boden hem zure wijn aan, terwijl ze zeiden: 'Als je de koning van de Joden bent, red jezelf dan!'

Boven hem was een opschrift aangebracht: 'Dit is de koning van de Joden'.

Een van de gekruisigde misdadigers zei spottend tegen hem: 'Jij bent toch de messias? Red jezelf dan en ons erbij!'

Maar de ander wees hem terecht met de woorden: 'Heb jij dan zelfs geen ontzag voor God nu je dezelfde straf ondergaat? Wij hebben onze straf verdiend en worden beloond naar onze daden. Maar die man heeft niets onwettigs gedaan.'

En hij zei: 'Jezus, denk aan mij wanneer u in uw koninkrijk komt.' Jezus antwoordde: 'Ik verzeker je: nog vandaag zul je met mij in het paradijs zijn.'

- Samenzang: Opwekking 614

Zie hoe Jezus daar loopt in Jeruzalem
met een kruis op zijn rug
en een doornenkroon.

Hoor de menigte schreeuwt en roept:
'Kruisig Hem!'

Zo gaf God zijn eigen Zoon.

Zie het Lam aan het kruis
daar op Golgotha,
als de koning der Joden wordt Hij veracht.
Zie de liefde voor ons in zijn ogen staan
als Hij roept: 'Het is volbracht'.

Refrein

*Ja, ik dank U voor uw genade, o Heer,
dat U het kruis voor mij droeg.
U bewijst uw genade aan mij telkens weer.
Uw genade is mij genoeg.*

In het rijk van de dood is Hij neergedaald.
Ja, uit liefde voor ons heeft Hij dit gedaan.
Maar de steen van het graf is
nu weggehaald,
Jezus leeft, Hij is opgestaan.

Refrein

En nu kom ik tot U met vrijmoedigheid,
met ontzag en respect
kniel ik voor U neer.
U bent Koning en God tot in eeuwigheid,
U bent Jezus, de hoogste Heer.

Refrein

*Ja, ik dank U voor uw genade, o Heer,
dat U het kruis voor mij droeg.
U bewijst uw genade aan mij telkens weer.
Uw genade is mij genoeg,
uw genade is mij genoeg.*

- Overdenking

- Kijkmoment

Licht,

door Hem in de
duisternis ontstoken

Vandaag,

een belofte voor het
heden uitgesproken

Berouw,

in zijn nabijheid beleden.

Paradijs,

verhoring van zijn
gebeden.

- Muzikaal moment

- Gebed

- Gedicht: Vrijspraak - Jolanda Vlastuin-van Deelen

- Samenzang: Gezang 182: 4 en 6

Alle leed hebt Gij geleden,
Gij gedragen met geduld.
Als een worm zijt Gij vertreden
zonder schuld, om onze schuld,
opdat wij door U verheven
als verlost en zouden leven.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Dank zij U, o Heer des levens,
die de dood zijt doorgedaan,
die Uzelf ons hebt gegeven
ons in alles bijgestaan,
dank voor wat Gij hebt geleden,
in uw kruis is onze vrede.
Voor uw angst en diepe pijn,
wil ik eeuwig dankbaar zijn.

- Doven van de eerste kaars

- We verlaten in stilte de kerkzaal -

"Dat is uw zoon ... Dat is je moeder"

- Begroeting

- Samenzang: Psalm 146: 3 en 6

Zalig hij die in dit leven
Jakobs God tot helper heeft,
hij die door de nood gedreven,
zich tot Hem om troost begeeft,
die zijn hoop in 't moeilijkst lot
vestigt op de HEER, zijn God.

't Is de HEER, wiens mededogen
blinden schenkt het liefelijk licht
wie door leed is neergebogen
wordt door Hem weer opgericht.
't Is de HERE, die bemint
elk die Hij oprecht bevindt.

- Bijbellezing: Johannes 19: 23-27

Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk geweven, van boven tot beneden.

Ze zeiden tegen elkaar: 'Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.'

Zo ging in vervulling wat de Schrift zegt: 'Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn mantel.'

Dat is wat de soldaten deden.

Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder met haar zuster, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria uit Magdala.

Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie hij veel hield, zei hij tegen zijn moeder: 'Dat is uw zoon,' en daarna tegen de leerling: 'Dat is je moeder.'

Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis.

- **Samenzang:** Gezang 172: 1 en 4

Een mens te zijn op aarde in deze wereltijd,
is leven van genade buiten de eeuwigheid,
is leven van de woorden die opgeschreven staan
en net als Jezus worden die 't ons heeft voorgedaan.

Een mens te zijn op aarde in deze wereltijd,
dat is de Geest aanvaarden die naar het leven leidt,
de mensen niet verlaten, Gods woord zijn toegedaan,
dat is op deze aarde de duivel wederstaan.

- **Overdenking**

- **Kijkmoment**

Maria,
een zwaard dat haar ziel
doorklieft.

Johannes,
een discipel door Jezus
zeer geliefd.

Twée mensen,
zo berooid te midden van
velen.

De lijdende,
geeft hen als eersten
brood en wijn te delen.

- Muzikaal moment

- Gebed

- Gedicht: Brood voor stenen - Jos Brink

- Samenzang: Evangelische Liedbundel 213

Ik wil jou van harte dienen
en als Christus voor je zijn.
Bid dat ik genade vind, dat
jij het ook voor mij kunt zijn.

Wij zijn onderweg als pelgrims,
vinden bij elkaar houvast.
Naast elkaar als broers en zusters,
dragen wij elkanders last.

Ik zal Christus' licht ontsteken
als het duister jou omvangt.
Ik zal jou van vrede spreken
waar je hart naar heeft verlangd.

Ik zal blij zijn als jij blij bent,
huilen om jouw droefenis,
al mijn leeftocht met je delen
tot de reis ten einde is.

Dan zal het volmaakte komen
als wij zingend voor Hem staan,
als wij Christus' weg van liefde
en van lijden zijn gegaan.

- Doven van de tweede kaars

- We verlaten in stilte de kerkzaal -

"Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?"

- Begroeting

- Samenzang: Psalm 22: 1 en 7

Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij,
waarom zijt Gij tot redding niet nabij?
Hooft Gij dan niet mijn bitter noodgeschrei,
mijn angstig vragen?
Mijn God, hoe ik bij dag ook moge klagen,
Gij antwoord niet; en ook in lange nachten
vind ik geen rust, geen antwoord op mijn klachten.
Hooft Gij dan niet?

Mijn levenskracht is als een scherf verdroogd.
Mijn tong kleeft in mijn mond, door dorst gekloofd.
In 't stof des doods, het levenslicht gedooft,
doet Gij mij bukken.
Rondom mij zie ik honden samenrukken.
Een bende dreigt en dringt met kracht naar voren.
Zij willen wreed mijn hand en voet doorboren.
Mijn kracht bezwijkt.

- Bijbellezing: Mattheüs 27: 45-50

Rond het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield.

Aan het einde daarvan, in het negende uur, gaf Jezus een schreeuw en riep luid: 'Eli, Eli, lema sabachtani?'

Dat wil zeggen: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?' Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: 'Hij roept om Elia!'

Meteen kwam er uit hun midden iemand toegesneld die een spons pakte en in zure wijn doopte.

Hij stak de spons op een stok en probeerde hem te laten drinken.

De anderen zeiden: 'Niet doen, laten we eens kijken of Elia hem komt redden.'

Nog eens schreeuwde Jezus het uit, toen gaf hij de geest.

- Samenzang: Gezang 182: 1, 2, 3 en 6

Jezus, leven van ons leven,
Jezus, dood van onze dood,
Gij hebt U voor ons gegeven,
Gij neemt op U angst en nood,
Gij moet sterven aan uw lijden
om ons leven te bevrijden.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Gij die alles hebt gedragen
al de haat en al de hoon,
die beschimpt wordt en geslagen,
Gij rechtvaardig, Gij Gods Zoon,
als de minste mens gebonden,
aangeklaagd om onze zonde.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Die gewillig waart ten dode,
in het duister van de pijn
U ten offer hebt geboden,
hoe verlaten moet Gij zijn,
troosteloos aan 't kruis gehangen
opdat wij uw troost ontvangen.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Dank zij U, o Heer des levens,
die de dood zijt doorgedaan,
die Uzelf ons hebt gegeven
ons in alles bijgestaan,
dank voor wat Gij hebt geleden,
in uw kruis is onze vrede.
Voor uw angst en diepe pijn
wil ik eeuwig dankbaar zijn.

- Overdenking

- Kijkmoment

Duisternis,
door ons mensen niet te
vatten.

Eenzaamheid,
door niemand in te
schatten.

Gods Woord,
door Christus zelf in de
mond genomen.

Waarom,
zijn leed uit zijn mond
vernomen.

Hellepijn,
door geen mens en God
verlicht.

Zielennoed,
door ons mensen
aangericht.

- Muzikaal moment

- Gebed

- **Gedicht:** Het vierde kruiswoord - Hallgrímur Pétursson (gedeeltelijk)

- **Samenzang:** Gezang 392: 1 en 3

Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt.
De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt.
Andere helpers, Heer, ontvallen mij.
Der hulpelozen hulp, wees mij nabij.

U heb ik nodig, uw genade is
mijn enig licht in nacht en duisternis.
Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij?
In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij.

- Doven van de derde kaars

- We verlaten in stilte de kerkzaal -

"Ik heb dorst."

- Begroeting

- Samenzang: Opwekking 281 (= Gezang 158 GK)

Als een hert dat verlangt naar water
zo verlangt mij ziel naar U.
U alleen kunt mijn hart vervullen,
mijn aanbidding is voor U.
U alleen bent mijn kracht, mijn schild.
Aan U alleen geef ik mij geheel.
U alleen kunt mijn hart vervullen,
mijn aanbidding is voor U.

- Bijbellezing: Johannes 19: 28-37

Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei hij: 'Ik heb dorst.'

Er stond daar een vat water met azijn; ze staken er een majoraantak met een spons in en brachten die naar zijn mond.

Nadat Jezus ervan gedronken had zei hij: 'Het is volbracht.'

Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

Het was voorbereidingsdag, en de Joden wilden voorkomen dat de lichamen op sabbat, en nog wel een bijzondere sabbat, aan het kruis zouden blijven hangen. Daarom vroegen ze Pilatus of de benen van de gekruisigden gebroken mochten worden en of ze de lichamen mochten meenemen.

Toen braken de soldaten de benen van de eerste die tegelijk met Jezus gekruisigd was, en ook die van de ander.

Vervolgens kwamen ze bij Jezus, maar ze zagen dat hij al gestorven was. Daarom braken ze zijn benen niet.

Maar een van de soldaten stak een lans in zijn zij en meteen vloeide er bloed en water uit.

Hiervan getuigt iemand die het zelf heeft gezien, en zijn getuigenis is betrouwbaar. Hij weet dat hij de waarheid spreekt en wil dat ook u gelooft.

Zo ging de Schrift in vervulling: 'Geen van zijn beenderen zal verbrijzeld worden.'

Een andere schrifttekst zegt: 'Zij zullen hun blik richten op hem die ze hebben doorstoken.'

- Samenzang: Psalm 63: 1

O God, mijn God, ik zoek uw hand,
Ik dorst naar U, blijf op U wachten.
Zie hoe mijn ziel en lichaam smachten
naar U in droog en dorstig land.
Zo sloeg ik steeds op U mijn ogen,
als ik uw heilig huis bezocht,
Uw heerlijkheid aanschouwen mocht
en vreugde vond in uw vermogen.

- Overdenking

- Kijkmoment

Levensbron,
waarnaar mensen
kwamen voor vis en
brood.

De machtige,
die zee en wind tot
gehoorzamen gebod.

De gekwelde,
die eerst zelf de
gekwelden genas.

De verachte,
die er voor de
verstotenen was.

De dorstende,
die zelf het levende
water bracht.

De roepende,
die ons geeft alle
levenskracht.

- Muzikaal moment

- Gebed

- Gedicht: Kruistocht naar het kruis - Jolanda Vlastuin-van Deelen

- Samenzang: Opwekking 268

Hij kwam bij ons, heel gewoon,
de Zoon van God als mensenzoon.
Hij diende ons als een knecht
en heeft zijn leven afgelegd.

Koor: Zie onze God, de Koning-knecht,
Hij heeft zijn leven afgelegd.
Zijn voorbeeld roept
om te dienen iedere dag,
gedragen door
zijn liefd' en kracht.

En in de tuin van de pijn
verkoos Hij als een Lam te zijn,
verscheurd door angst en verdriet
maar toch zei Hij: Uw wil geschied'.

Koor: Zie onze God, ...

Zie je de wonden zo diep.
De hand die aard en hemel schiep,
vergaf de hand die Hem sloeg.
De man, die onze zonden droeg.

Koor: Zie onze God, ...

Wij willen worden als Hij.
Elkanders lasten dragen wij.
Wie is er need'rig en klein?
Die zal bij ons de grootste zijn.

Koor: Zie onze God, ...

- Doven van de vierde kaars

- We verlaten in stilte de kerkzaal -

"Het is volbracht."

- **Bijbellezing:** Johannes 19:28-37

- **Kijkmoment**

Volbracht,
verbrijzeld de kop van
het kwaad.

Licht,
daar waar nieuw leven
ontstaat.

Koninklijk goud,
via het kruis ons
toebedeeld.

Priester,
Hij die onze wonden
heelt.

Afgrond,
door Christus voor
eeuwig gedicht.

Wijnstok,
vrucht dragen in zicht.

U en jij worden van harte uitgenodigd voor de diensten in de

Bethelkerk, 19.30 uur
ds. C.A. den Hertog

Morgenster, 19.30 uur
ds. P.J.C. Colijn

"Vader, in uw handen leg Ik mijn geest"

- Begroeting

- Samenzang: Psalm 31: 1 en 3

Bij U, o HEER, zoek ik bescherming.
Beschaam mijn hoop dan niet,
als U mijn noden ziet.
Hoor mijn gebed en toon ontferming.
Wil uitkomst mij bereiden,
mij naar uw recht bevrijden.

HEER, U maakt los de sterke banden
en trekt mij uit het net,
verborgen uitgezet.
Mijn geest beveel ik in uw handen.
U, HERE, wilt uit lijden
mij door uw trouw bevrijden.

- Bijbellezing: Lucas 23:44-56

Rond het middaguur werd het donker in het hele land omdat de zon verduisterde.

De duisternis hield drie uur aan.

Toen scheurde het voorhangsel van de tempel doormidden.

En Jezus riep met luide stem: 'Vader, in uw handen leg ik mijn geest.'

Toen hij dat gezegd had, blies hij de laatste adem uit.

De centurio zag wat er gebeurd was en loofde God met de woorden: 'Werkelijk, deze mens was een rechtvaardige!'

De mensen die voor het schouwspel samengekomen waren en de gebeurtenissen hadden gadeslagen, keerden terug naar huis, terwijl ze zich op de borst sloegen.

Alle mensen die Jezus gekend hadden waren op een afstand blijven staan, ook de vrouwen die hem vanuit Galilea gevolgd waren en alles hadden zien gebeuren.

Er was ook een man die Josef heette en afkomstig was uit de Joodse stad Arimatea.

*Hij was een raadsheer, een goed en rechtvaardig mens, die de komst van het koninkrijk van God verwachtte en niet had ingestemd met het besluit en de handelwijze van de raad.
Hij ging naar Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus.
Nadat hij het lichaam van het kruis had gehaald, wikkelde hij het in linnen doeken en legde het in een rotsgraf dat nog nooit was gebruikt.
Het was de voorbereidingsdag, de sabbat was bijna aangebroken.
De vrouwen die met Jezus waren meegereisd uit Galilea, volgden Josef naar het graf om het te bekijken en om te zien hoe Jezus' lichaam er werd neergelegd.
Daarna gingen ze naar huis en bereidden ze geurige olie en balsem.
Op sabbat nemen ze de voorgeschreven rust in acht.*

- **Samenzang:** Gezang 90: 1 en 2 (GK)

Ontsluit, o Heer, voor U ons hart,
houd ons aan U verbonden.
Gij schenkt ons vreugde door uw smart,
Gij heelt ons door uw wonden.
Wat wonderen van barmhartigheid
hebt Gij voor ons ten toon gespreid,
en aan het kruis bewezen.
Uw lief' en trouw, die 't al volbracht,
hier nooit genoeg door ons herdacht,
zij eeuwiglijk geprezen.

Gij sterft, en laat die troost ons na:
de zonden zijn vergeven.
Gij hebt voldaan op Golgota,
dit geeft ons kracht ten leven
Uw zoendood lenigt onze smart,
verkwikt, vertroost, verstrekt ons hart,
niets heeft zo grote waarde
Mij sta uw liefde bij in nood,
en zij uw trouw tot in de dood
mijn vaste troost op aarde.

- **Overdenking**

- Kijkmoment

Vader,
in uw handen beveel Ik
mijn geest.

Christus,
Hijzelf is het geweest.

Netten,
voor Hem gespannen
door het kwaad.

Wijnstok,
tot ontspruiten nu in
staat.

Heil,
niet te stuiten krijgt nu
vrij baan.

Rust,
zijn werk heeft Hij
gedaan.

- Muzikaal moment

- Gebed

- Gedicht: Het grootste lijden – Jelly Verwaal

- Samenzang: Evangelische Liedbundel 114

Als ik in gedachten sta
bij het kruis van Golgotha,
als ik hoor wat Jezus sprak,
voor zijn oog aan 't kruishout brak,

Hoe nog stervende zijn mond
troost voor vriend en moeder vond,
weet ik: "Hij vergeet ons niet,
schoon Hij stervend ons verliet."

Hoor ik dan, hoe Jezus bad
voor wie Hem gekruisigd had,
'k weet dan: "Bij de Heiland is
ook voor mij vergiffenis."

Zie ik, hoe genaad' ontving,
die met Hem aan 't kruishout hing,
'k bid, mij voelend Hem gelijk,
"Heer, gedenk mij in uw rijk!"

Hoor ik, hoe Hij klaagde, dat
Hem zijn God verlaten had,
'k weet dan, wat mij ook ontvall',
God mij nooit verlaten zal!

Hoor ik, hoe Hij riep: "Mij dorst!"
dan roep ik: "O Levensvorst,
Gij, Gij naamt de bitt're dronk,
die deez' aard verzoening schonk!"

Op zijn kreet: "Het is volbracht,"
antwoordt mijn aanbedding zacht:
"Jezus, ook voor mij verwierft
Gij verlossing, toen Gij stierft."

Hoor ik, hoe het laatst van al
Hij zijn geest aan God beval,
weet ik ook mijn geest en lot
in de handen van mijn God.

- We verlaten in stilte de kerkzaal -

* * *

WIJ WENSEN U EN JOU GEZEGENDE PAASDAGEN

U en jij worden van harte uitgenodigd voor de kerkdiensten

1^e Paasdag

Bethelkerk, 9.30 uur ds. C.A. den Hertog
17.00 uur ds. C.A. den Hertog, Crosspointdienst

Morgenster, 9.30 uur ds. J.J. Verwey
16.30 uur ds. P.J.C. Colijn

2^e Paasdag

Morgenster, 9.30 uur Paaszanguur o.l.v. Joyfull
Koepelkerk, 9.30 uur Paaszangdienst

Kruis wordt boom ten leven.

Door voorzichtig groen
in de stam te weven,
wordt het zwart nu
voorgoed verdreven.

Het blauw heft op wat
aan pijn doet denken,
geeft kans ons bestaan
in openheid te drenken.

Zijn pijnlijke uitstrekking
aan de aarde gelijk,
heft zich nu op richting
zijn Koninkrijk.

Bladeren jubelen door
de wind bewogen,
hebben enkel zijn glorie
voor ogen.

Ranken en trossen zo
rijk en teer,
groeien tot zijn
heerlijkheid en eer.

Uitleg bij de bloemen in de Bethelkerk

maandag

Kruiswoord: "*Ik verzeker je, nog vandaag zul je met mij in het paradijs zijn*"

Dit kruiswoord is een belofte van trouw. De linker kruisvorm is donker, er is een duidelijk verschil tussen het kruis van Jezus en degene die zich bekeert en het kruis van degene die Jezus bespot. De beide lichtgekleurde kruisen zijn verbonden met klimoprانken als verwijzing naar de trouw van de Eeuwige in dood en leven. De grijze rotsstenen symboliseren het geloofsbeeld.

dinsdag

Kruiswoord: "*Vrouw, zie uw zoon. Zoon, zie uw moeder*"

Dit kruiswoord is een gebod van liefde. Twee figuurvormen houden elkaar vast door middel van klimoprانken.

woensdag

Kruiswoord: "*Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?*"

Deze kruiswoorden vormen een klacht, een roep uit het hart. Daarom is gekozen voor de kleur rood. De rode kornoeljestakken komen ruw uit het hart van het kruis met rode bladeren. Donkere verticale repen stof benadrukken de duisternis van dat moment. De beide andere kruisen spelen vanaf nu slechts een rol op de achtergrond.

donderdag

Kruiswoord: "*Mij dorst!*"

De woorden zijn een menselijke vraag. De stille compositie bij het kruis met een spons, een kan en (riet)stengels vertalen dit.

De liturgische bloemstukken werden gemaakt door Maaïke van Marrum-Pietersma en Nynke van der Goot-Visser.